

που απεικονίζει απαγορευτική πινακίδα σήμανσης με ένα παπιγιόν, το σύμβολο του νέου Αυστριακού Ομοσπονδιακού Καγκελάριου Schüssel. Επειδή δεν συμφωνεί με τον κυβερνητικό Συνασπισμό στην Αυστρία, ο Υπουργός Οικονομικών κατά την άφιξή του στη βελγική πρωτεύουσα στράφηκε επανειλημμένα προς όλες τις κατευθύνσεις, ώστε να προσέξουν οι δημοσιογράφοι το αυτοκόλλητο και το μήνυμα που μετέφερε. Η αντιπροσωπεία του, παρατήρησε ο Γάλλος Υπουργός, είχε αρκετά αυτοκόλλητα για όλους τους άλλους Υπουργούς. Αργότερα, και ο Βέλγος Υπουργός Οικονομικών Didier Reynders συντάχθηκε με το Γάλλο ομόλογό του. Περί ορέξεως ουδείς λόγος, ως γνωστόν· όμως μερικά πράγματα είναι άνοστα.

Ο Dr. jur. Wolfgang Schüssel είναι ο Ομοσπονδιακός Καγκελάριος της Αυστριακής Δημοκρατίας. Ως Γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας του Αυστριακού Λαϊκού Κόμματος επί πολλά έτη, Γενικός Γραμματέας του Αυστριακού Οικονομικού Συνδέσμου, Ομοσπονδιακός Υπουργός των Οικονομικών Υποθέσεων, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών και Αντικαγκελάριος, δεν έδωσε ποτέ λαβή για οποιαδήποτε κατηγορία. Από το 1995 είναι ομοσπονδιακός αρχηγός του Αυστριακού Λαϊκού Κόμματος, ενός κόμματος που ανέκαθεν πρέσβευε την ιδέα της δημοκρατικής Ευρώπης, όσο κανένα άλλο στην Αυστρία. Στις 4 Φεβρουαρίου 2000, ο Dr. Wolfgang Schüssel ορκίστηκε Ομοσπονδιακός Καγκελάριος. Τα προηγούμενα χρόνια ο αυστριακός λαός μπόρεσε να σχηματίσει μια εικόνα του αποδοτικού και επαγγελματικού τρόπου εργασίας του. Για το ευρωπαϊκό του φρόνημα και τη στάση του δεν μπορεί να υπάρξει η παραμικρή αμφιβολία. Ερωτάται, συνεπώς, το Συμβούλιο, πότε επιτέλους προτίθεται να σταματήσει αυτή την κακοήγη δυσφημιστική εκστρατεία και να φροντίσει να διέπονται από λογική οι σχέσεις μεταξύ ευρωπαίων εταίρων και φίλων.

Απάντηση

(25 Μαΐου 2000)

Το Συμβούλιο δεν έχει εκφράσει άποψη επί του θέματος αυτού και ως εκ τούτου δεν είναι σε θέση να σχολιάσει τα θέματα που αναφέρει ο αξιότιμος βουλευτής.

(2000/C 374 E/193)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0812/00

υποβολή: **Michl Ebner (PPE-DE)** προς το Συμβούλιο

(20 Μαρτίου 2000)

Θέμα: Σχόλια του Βέλγου Υπουργού Εξωτερικών Louis Michel σχετικά με την αυστριακή κυβέρνηση

Στις 27 Φεβρουαρίου, ο Βέλγος Υπουργός Εξωτερικών Louis Michel χαρακτήρισε επί τελους ως ανόητα και απέσυρε τα δριμύτατα σχόλιά του σχετικά με την αυστριακή κυβέρνηση. Τα διεθνή πρακτορεία Τύπου ανέφεραν ότι χαρακτήρισε την έκκλησή του προς τους βέλγους τουρίστες να μην ταξιδεύουν στην Αυστρία λόγω του νέου κυβερνητικού συνασπισμού ως άστοχη και σχεδόν κακόγουστη κίνηση. Ωστόσο, όποιος εξέφρασε ελπίδες για μια επανεκτίμηση της βελγικής στρατηγικής για την απομόνωση της Αυστρίας, απογοητεύτηκε πλήρως ήδη μετά από δύο ημέρες.

Σε συνέντευξή του προς το εβδομαδιαίο βελγικό περιοδικό «Le Journal du Mardi» που κυκλοφόρησε στις 29 Φεβρουαρίου, ο κ. Michel εξέφρασε την ευχή ότι με τις κυρώσεις των 14 κρατών μελών κατά της Αυστρίας θα «πέσει» η κυβέρνηση της Βιέννης. Ερωτούμενος ποιος είναι ο στόχος της στρατηγικής του έναντι της Αυστρίας, απάντησε κατά λέξη: «Θα ήθελα να ρίξω τη σημερινή αυστριακή κυβέρνηση. Ο Haider είναι χωρίς αμφιβολία ένας νεοναζί, αλλά ο Wolfgang Schüssel είναι συνεργός του λόγω καθαρών προσωπικών φιλοδοξιών». Με τα αντιφατικά αυτά σχόλιά του, που αντιτίθενται κατάφωρα στο ευρωπαϊκό ιδεώδες των δοσοληψιών μεταξύ των κρατών μελών με πνεύμα συνεργασίας και ευθύνης, ο Louis Michel δημιουργεί ένα προηγούμενο στις σχέσεις μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ειρήνη και τη σταθερότητα που βασίζεται στην υπεύθυνη οικονομική πολιτική και κοινωνική συνεργασία με γνώμονα την αμοιβαία εμπιστοσύνη απειλείται λόγω απρόσεκτων και μη ευαισθητοποιημένων δηλώσεων, όπως του Louis Michel.

Στο πλαίσιο αυτό, τι προτίθεται να πράξει το Συμβούλιο προκειμένου να αναχαιτίσει τη συνεχιζόμενη διαδικασία αποσύνθεσης στην Ένωση από τότε που άρχισε να υιοθετείται η στρατηγική απομόνωσης της Αυστρίας;

Απάντηση

(25 Μαΐου 2000)

Το Συμβούλιο δεν έχει εκφράσει άποψη επί του θέματος αυτού και ως εκ τούτου δεν είναι σε θέση να σχολιάσει τα θέματα που αναφέρει ο αξιότιμος βουλευτής.

(2000/C 374 E/194)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0816/00

**υποβολή: Juan Naranjo Escobar (PPE-DE), Carlos Carnero González (PSE)
και Salvador Jové Peres (GUE/NGL) προς την Επιτροπή**

(21 Μαρτίου 2000)

Θέμα: Προσαρμογή των κοινωνικών πολιτικών των κρατών μελών με το κοινοτικό δίκαιο, ειδικότερα με τις οδηγίες όσον αφορά την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων

Η Επιτροπή, στηριζόμενη στα συμπεράσματα της νομολογίας Beentjes, δίδει την ερμηνεία ότι, εφόσον καλύπτονται ορισμένες προϋποθέσεις δημοσιότητας και εξασφαλίζεται η αρχή των μη διακρίσεων, περιλαμβάνονται στη σύμβαση όροι εκτέλεσης κοινωνικού χαρακτήρα. Δεν πιστεύει η Επιτροπή ότι η συμπερίληψη αυτών των απαιτήσεων στους όρους εκτέλεσης της σύμβασης, μαζί με τα κριτήρια ανάθεσης της ίδιας, μειώνει τις πιθανότητες επιτυχίας ορισμένων επιχειρήσεων της ΕΕ που ανταγωνίζονται για την ανάθεση και, κατά συνέπεια, δημιουργεί μείζον εμπόδιο για την εσωτερική αγορά; (Μία επιχείρηση που δεν έχει ορισμένο αριθμό σταθερών υπαλλήλων δεν θα μπορεί ποτέ να εμφανιστεί σε έναν μειοδοτικό διαγωνισμό, με όρο εκτέλεσης που απαιτεί έναν ελάχιστο αριθμό υπαλλήλων, ενώ θα μπορούσε να εμφανιστεί σε έναν μειοδοτικό διαγωνισμό με όρο εκτέλεσης τη δημιουργία σταθερών θέσεων απασχόλησης, π.χ. με ένα 20 % των συνολικών πόντων, και ενδεχομένως να αναλάβει τη σύμβαση εάν καλύπτει ικανοποιητικά τα άλλα κριτήρια ανάθεσης).

Η παράγραφος 9 των κατευθυντηρίων γραμμών για την απασχόληση του 1999 ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος οφείλει να δίδει ιδιαίτερη προσοχή στα άτομα με ειδικές ανάγκες και καθιερώνει προληπτικά και ενεργά μέτρα που διευκολύνουν την ένταξή τους στην αγορά εργασίας. Το σημείο 7 του ψηφίσματος του Συμβουλίου όσον αφορά την ισότητα ευκαιριών για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, (Ιούνιος του 1999), προβλέπει ότι το Συμβούλιο προωθεί την ισότητα ευκαιριών στον τομέα της εργασίας των ατόμων με ειδικές ανάγκες με ιδιαίτερη έμφαση στην πρόσληψη και τη διατήρηση στην απασχόληση των αναπήρων εργαζομένων. Τούτο δεν αποτελεί ικανή δικαιολογία, εάν μια δημόσια διοίκηση αποφασίσει να θέσει ως κριτήριο για την ανάθεση συμβάσεων την πρόσβαση στην απασχόληση των αναπήρων, ιδίως με το σκεπτικό ότι το ίδιο ψήφισμα απευθύνεται στα κοινοτικά θεσμικά όργανα προκειμένου να προωθήσουν την ισότητα ευκαιριών στον τομέα της απασχόλησης για τους αναπήρους εντός των ιδίων τους των υπηρεσιών, εγκρίνοντας προδιαγραφές και χρησιμοποιώντας ταυτοχρόνως πλήρως τους υπάρχοντες νομικούς μηχανισμούς και τις τρέχουσες πρακτικές (σημείο 5);

Δεν θα έπρεπε να τροποποιηθεί η οδηγία 93/37/ΕΚ⁽¹⁾ σχετικά με τον συντονισμό των διαδικασιών ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων με στόχο την αποσαφήνιση των εννοιών που προαναφέραμε, λαμβάνοντας υπόψη τις σημαντικές προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την έγκριση, από τα κράτη μέλη, κοινωνικών μέτρων που θα είναι σύμφωνα με τις ανάγκες των πολιτών της;

(¹) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σελ. 54.

(2000/C 374 E/195)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0817/00

**υποβολή: Juan Naranjo Escobar (PPE-DE), Carlos Carnero González (PSE)
και Salvador Jové Peres (GUE/NGL) προς την Επιτροπή**

(21 Μαρτίου 2000)

Θέμα: Συμμόρφωση των κοινωνικών πολιτικών των κρατών μελών προς το κοινοτικό δίκαιο και ειδικότερα τις οδηγίες περί σύναψης συμβάσεων από οικονομική άποψη έργων

Έχοντας υπόψη ότι στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (άρθρο 136) ορίζεται ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της έχουν ως στόχο την προώθηση της απασχόλησης ώστε να επιτραπεί ένα υψηλό και διαρκές επίπεδο απασχόλησης και να καταπολεμηθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός και ότι στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού